

Truth About Camps | W imię prawdy historycznej (cz)

<https://truthaboutcamps.eu/thc/niemieckie-obozy/koncentran-tbory/19885,Koncentran-tbor-Majdanek-Konzentrationslager-Lublin.html>
17.04.2024, 04:25

Koncentrační tábor Majdanek (Konzentrationslager Lublin)

KT Lublin – cca 80 tisíc obětí. Tábor situovaný ve čtvrti Majdan Tatarski v městském okrese Lublin (Stadthauptmannschaft Lublin), hlavního města lubelského distriktu (Distrikt Lublin) Generálního Gouvernementu (Generalgouvernement).

Koncentrační tábor Majdanek (Konzentrationslager Lublin)

Tábor situovaný ve čtvrti Majdan Tatarski v městském okrese Lublin (Stadthauptmannschaft Lublin), hlavního města lubelského distriktu (Distrikt Lublin) Generálního Gouvernementu (Generalgouvernement).

Tábor vznikl od roku 1941 jako tábor pro válečné zajatce a byl podřízen správě SS (Kriegsgefangenenlager der Waffen-SS). Teprve 16. února 1943 byl oficiálně přejmenován na koncentrační tábor. Za války byla plánována výstavba areálu pro 250 tisíc vězňů a válečných zajatců, ale projekt se nepodařilo realizovat.

Veliteli tábora byli postupně: SS-Standartenführer Karl Otto Koch (od srpna 1941 do srpna 1942), SS-Obersturmbannführer Max Koegel (od srpna 1942 do listopadu 1942), SS-Sturmbannführer Hermann Florstedt (od listopadu 1942 do listopadu 1943), SS-Obersturmbannführer Martin Weiss (od listopadu 1943 do května 1944), SS-Obersturmbannführer Artur Liebehenschel (od května 1944 do 22. července 1944). Od poloviny ledna 1943 byl autonomní částí tábora tábor určený pro rukojmí (Aufgangslager der Ordnungspolizei in KL Lublin).

První transport přijel do tábora Majdanek v říjnu 1941 s cca 2 tisíci sovětských zajatců. V roce 1942 byli do tábora posíláni zejména Poláci a Židé. Od roku 1943 byli do tábora Majdanek převáděni lidé z věznic na území Polska, z pouličních razíí v Generálním Gouvernementu, z okupovaného území SSSR a dále vysídlenci z regionu Zamość. Od prosince 1943 sem přijížděly transporty vězňů z dalších koncentračních táborů. Po dobu existence tábora tvořili Poláci 38 % všech vězňů. Vězni byli zaměstnáni v celkem 200 pracovních oddílech.

V letech 1941 až 1942 v masových popravách umírali nemocní sovětské zajatci. V dubnu 1942 proběhla akce likvidace cca 2 tisíc polských Židů, a 3. listopadu 1943 v rámci akce „Erntefest” (Dožínky) byli vyvražděni všichni židovští vězni v táboře. Od podzimu 1942 byli vězni usmrcováni

v celkem sedmi plynových komorách. Od poloviny roku 1942 existovalo v táboře krematorium, kde byla spalována těla zavražděných. Ostatky vězňů byly spalovány také na hranicích, podobně jako v táborech Bežec, Sobibór a Treblinka. Pobočky tábora vznikly v obci Budzyń u Kraśnika, v Lublinu v ul. Lipowa, v Puławách, Radomi a Varšavě v ul. Gęsia.

Na jaře 1944 začala evakuace vězňů do dalších táborů, zejména na území Říše. Tábor fungoval do 22. července 1944 a následujícího dne se ho zmocnila Rudá armáda.

Táborem prošlo cca 150 tisíc vězňů. Zahynulo v něm cca 80 tisíc osob, z toho 60 tisíc tvořili Židé.

Koncentrační tábory